

Egy macska végakarata

Ha az ember meghalni készül, készít egy végrendeletet a házáról, a földjéről és még mindenről, amit magáénak gondol, hogy mit kire is hagyjon. Tudod az én házam az te vagy; mindenem, amim van, azt tőled kaptam... Ha írni tudnék, készítenék én is végrendeletet. Az állna benne, hogy mikor hozzád jöttem, semmim sem volt, de most mindenem megvan. Kis dobozom, finom, puha párnám, játékaim a helyemen, és a legfontosabb: az én oly nagyon szeretett helyem az öledben, a te gondoskodó simogatásod, szeretetre tanító hangod, a jó szíved, melynek köszönhetően szeretetben élek, és végül a jó, békés, fájdalommentes véghez segítésed.

Ilyenkor, karodban tartva szemedből olvashatom a fájdalmadat, az elutasító érzésedet, hogy neked soha többet nem kell egy barát.

Azonban ha mégis úgy gondolnád, hogy utolsó kérésemnek eleget teszel, akkor egy szegény, magányos, szeretet és gazdi nélkül élő, kószáló macskát engedj a helyemre, legyen az övé az én örökségem, a tőled kapott szeretet, meleg otthon. Adj megértést egy új társamnak, mert nekem egy életből, veled való útból csak ez van, amit rád hagyhatok.

Te, a mindenem.